

preneur og de eventuelle Actionairer ville gaae ind derpaa, forekommer idetmindste mig at være et Spørgsmaal. Jeg skal endnu kun tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Underændringsforslagene under Nr. 5 og 6, som gaae ud paa, at 8 Millioner skulle forandres til 6 Millioner. Jeg troer, at denne Sag allerede er tilstrækkelig vidtløftig debatteret under Sagens 2den Behandling saaledes, at jeg ikke nu agter videre at gaae ind derpaa. Meningerne have jo været meget deelte i saa Henseende, idet Nogle have paastaet, at Banen kunde bygges derfor, hvorimod der er Andre, som have paastaet, at det ikke var muligt og at det ikke vilde være let at finde en Entrepreneur, der vilde gaae ind derpaa; men, som sagt, er det jo det samme Spørgsmaal, som udførligt er blevet discuteret ved denne Sags 2den Behandling.

G. Winther: Med Hensyn til det Forslag, som 14 andre Rigsdagsmænd og jeg have stillet til denne Sag, skal jeg bemærke, at det deels er en Genoptagelse af et tidligere af Udvalgets Fleertal forelagt Forslag, deels gaaer et Skridt videre i den Retning, som Regeringen ønsker. Det har bibeholdt af det tidligere Forslag disse to Alternativer for Regeringen, at vælge mellem en Længdebane og en Tværbane, men det adskiller sig fra det tidligere forelagte derved, at Randers ikke er udtrykkelig nævnt deri, hvorimod dette var Tilfældet tidligere, og det er tillige forskjelligt fra det tidligere deri, at Summen er bleven forhøiet med Hensyn til Tværbanen. Der var nemlig kun foreslaaet indtil 270,000 Rd., men vi have foreslaaet 320,000 Rd., hvilket jo er Renten af den Sum, som Regeringen har angivet som nødvendig for at kunne bygge Banen i den hele Udstrækning, som den selv har foreslaaet. Altsaa er der jo i denne Henseende en væsentlig Forskjel imellem dette Forslag og det tidligere, og navnlig en saadan Forskjel, som maa gjøre det langt lettere for Regeringen at gaae ind derpaa.

Det er mig nu vel bekjendt, at Regeringens Ordfører, den ærede Indenrigsminister, her i Salen har erklæret, at hvis man vedtog

et saadant Forslag, vilde det være det Samme som at forkaste Loven. Jeg kan imidlertid umulig antage, at denne Udtalelse vilde kunne fastholdes, hvis hele Rigsdagen gik ind paa Forslaget; det er desuden heller ikke sagt directe om det Forslag, der nu foreligger; thi her er jo Summen forhøiet, som jeg har gjort opmærksom paa, i en saadan Grad, som Regeringen har erklæret var nødvendig for at bygge Tværbanen. Jeg indseer ikke, at en Udtalelse af den Art fra Ministerbordet burde bestemme os allerede paa dette foreløbige Standpunkt; det er jo muligt, at det andet Thing ikke vil gaae ind derpaa, saa behøver Regeringen ikke at opfylde en saadan Erubsel, som den har udtalt, og det kan jo meget gjerne være, at vi Andre, naar vi see, at den anden Afstemning af Rigsdagen ikke vil gaae i samme Retning som vi, ogsaa lade os bevæge til at følge dens Fodspor. Dersom vi ville tage Hensyn til disse foreløbige Udtalelser af Ministeren, saa vilde vi i alle vigtige Sager, hvor Regeringen havde forelagt Forslag, være saagodtsom udelukkede fra at faae nogen Indflydelse paa Sagerne. Jeg kan ikke andet end beklage, naar Ministerens Udtalelser komme paa et saa tidligt Standpunkt, som det er kommet i denne Sag, thi det kan jo let faae Udsende af, at man i Grunden ikke har nogen Interesse for at faae at vide, hvad Thinget mener, men kun har Interesse af at faae Thingets Samtykke til det, som Regeringen vil sætte igennem. Jeg vilde gjerne see den Regering, som naar begge Rigsdagens Afdelinger havde vedtaget et Forslag, i hvilket der fandtes det, som Regeringen forlangte, ved Siden af noget Andet, som Regeringen ikke er bunden til, som saa vilde forkaste et Lovforslag, af den formelle Grund, at der stod noget Andet ved Siden af, hvortil den ikke var bunden. Det vilde forekomme mig i høi Grad at være usforvarligt ligeoverfor Landet, og jeg opgiver derfor ikke Haabet om, at hvis begge Rigsdagens Afdelinger vedtog dette Forslag, at saa ogsaa Regeringen vil gaae ind derpaa.

Forøvrigt skal jeg ikke udspinde denne Sag længere, den er, som den ærede Ordfører bemærkede, saa vidtløftigt debatteret, at Enhver maa kunne have dannet sig sin Mening derom.